

تمییز یکی دیگر از منصوبات است که در جمله رفع ابهام می کند و جامد و نکره است.

أنت اکثرُ منی عمراً تو از نظر سن از من بزرگتر هستی.
تمییز

تمییز در فارسی از نظر، از جهت، از لحاظ... معنی می شود.

نکته (۱) معمولاً کلماتی که بعد از واحد سنجش می آیند تمییز هستند. واحد سنجش

مانند: وزن، پیمانه، عدد، متر، و...

قَرَأْتُ عَشْرِينَ كِتَابًا: ۲۰ کتاب خواندم.

واحد سنجش تمییز

بَعْتُ مِثْرَيْنِ قِمَاشًا: دو متر پارچه فروختم.

إِشْتَرْتُ مِنَّا قِمْحًا: یک من گندم خریدم.

شَرَبْتُ أَبِي كُوبًا شَايًا: پدرم یک فنجان چای نوشیدم.

نکته ۲) معمولاً اسم منصوبی که بعد از صیغه‌ی أَفْعَلُ التَّفْضِيلُ می‌آید تمیز است

مانند: وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مَمَّنْ دعا الی الله:

تمییز

چه کسی از نظر گفتار بهتر است از کسیکه به درگاه خداوند دعا می‌کند.

نکته ۳) تمیز در عربی بر دو قسم است: ۱) تمیز ذات یا مفرد ۲) تمیز جمله یا نسبت

اگر تمییز بعد از واحد سنجش بیاید تمییز ذات یا مفرد است و اگر در غیر این مورد باشد

تمییز جمله یا نسبت است.